Nr. 116 Jaanuar-veebruar-märts 2015

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

2015: Jumala tahte otsimise ja täitmise aasta

Palvepartnerid ja sõpruskogudused

Misjon Etioopias

Meie inimesed: Valentina

Vaikne nädal püha Johannese evangeeliumi järgi

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 1 (116) 2015
Hind 3 eurot

Selles numbris

• SUPERINTENDENDILT
Taavi Hollman
Jumala tahte otsimise ja täitmise aasta 3

• PIIBEL
Andres Kapp
Vaikne nädal Johannese evangeeliumi järgi 4

• MEILT JA MUJALT
Uudised ja sündmused 7

• MISJON
Merle Voola
Damota Etioopias 11
Anneli Tombak
Teshale lugu 12

• MEIE INIMESED
Teadsin ju, et Jumal on olemas 14

• KIRIKUELU
Toomas Pajusoo
Malmö sõprade esimene külaskäik Tallinnas..... 16

• LASTELAEGAS
Lastetööst meil ja mujal 18
Nõuandenurk 18
Nuputamist..... 19

Esikaanel: Misjon Etioopias. Teshale Lema õdede ja vennaga. Foto: Anneli Tombaku arhiiv

Väljaandja: EMK
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 668 8479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

Elame juba mõnda aega paastuajas ja ülestõusmispühad pole enam kaugel, aga minul mõlgub siiani meeles üks jõulude eel kuuldud fraas – “andmine taastab maailmas tasakaalu”. Olen ka kogenud, et mida aeg edasi, seda rohkem naudin andmist ja seda vähemoluliseks on muutumas saamine.

Jõuludega käivad kaasas jõulukingid ja nii näibki, et andmise ja saamise küsimus olekski justkui peamiselt nende pühade ja ehk ka sünnipäevade teema. Aga eks kinkimine, mis on ju sisuliselt andmine, on teatud mõttes ka ohverdamine – eriti kui kingitus on valitud niisugune, mida endalegi himustaks. Ja sellisena haakub see teema ka kannatusnädala ja ülestõusmispühade sündmustikuga. Kui palju oleme valmis ära andma ja kui palju oleme valmis vastu võtma? Kas lihtsam on anda või saada? Kas oleme valmis järgima Jeesust ja pesema tema eeskujul ligimese jalgu, küsitakse sageli. Aga võib-olla nõuab hoopis suuremat valmisolekut olla selle rollis, kelle jalgu pestakse?

Küllap mõtiskleb enamik inimesi aeg-ajalt seesuguste eksistentsiaalsete küsimuste üle. Seda enam on meil seda põhjust teha aastal 2015, mis EMK-s on kuulutatud Jumala tahte otsimise aastaks. Aga 2015. aasta motol on ka teine pool, mis räägib Jumala tahte täitmisest. “Issand on pannud minu südamele teha Tema tahtega kooskõlas olevaid väikeseid asju ustavalt, hoolega ning järjepidevalt,” kirjutab superintendent EMK tänavuse aasta motot lahti seletades (loe lk 3).

Õpetussõnadest (21:3) võime aga lugeda: “Teha, mis õige ja kohus – see on Issandale olulisem kui ohver.”

KÄRT JÄNES-KAPP

Foto: Tallinna koguduse

Tallinna koguduse lapsed misjonil Raekoja platsil, kus nad 2014. aasta jõulude eel jagasid linnarahvale ja külalistele komme koos Piibli kirjakohtadega)misjonist loe ka lk 11-13; lastetööst Tallinnas lk 19).

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL
Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel
Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel
Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

HOIA SILM PEAL!

Jumala tahte otsimise ja täitmise aasta

Tema on see, kes on pannud mõned apostleiks ja mõned prohveteiks ja mõned evangelistideks, mõned karjaseiks ja õpetajaiks, et pühi inimesi valmistada abistamistööle Kristuse ihu ülesehitamiseks, kuni meie kõik jõuame usu ja Jumala Poja tundmise ühtsusesse, saades täismeheks Kristuse täisea mõõtu mööda, et me ei oleks enam väetid lapsed, keda pillutab ja kõigutab iga õpetusetuul, et inimliku pettemänguga eksitusse kavaldada, vaid et me tõtt rääkides armastuses kasvaksime kõigiti selle sisse, kes on pea – Kristus. Temas on kogu ihu liidetud kokku ja hoitakse koos kõigi üksteist toetavate liikmete abil, nii nagu on iga üksikliikme ülesanne. Sel viisil saab ihu kasvujõu iseenese ülesehitamiseks armastuses.

Efeslastele 4:11–16

Käesolev paastuaeg algas veebruarikuus tuhkapäevaga. Aabraham ütles enda kohta (1Ms 18:27), et ta on tuhk ja põrm. See elu, mida elame siin maa peal, on ajutine, lühike ja möödub kiiresti. Otsused ja valikud aga, mida selle lühikese elu jooksul teeme, on üliolulised ning igavikulised.

Paastuajal tõdeme, et meie "tuhk ja põrm", milles elame, püüab end siiski üsna jõuliselt kõike dikteerides maksma panna. Paulus nimetab seda "põrmu" "lihaks", mis meie tegelikku olemist suunata ja käsutada püüab. Paastuaja üheks ülesandeks on tuletada meie "lihale" meelde tema tegelikku staatust. Paulus ütleb (1Kr 9:27), et ta lööb oma ihu (vanas tõlkes 'talitseb oma ihu') ja teeb selle enda orjaks. Nii tuleb ka meil alistada oma ihu Vaimule, kui soovime tõeliselt täita Jumala tahet.

Palvetame sageli Meie Isa palve sõnadega, et Jumala riik tuleks ja Tema tahtmine sünniks! Nii oleme sõnades korduvalt soovinud osaleda Tema tahte teostamises! Kas aga oleme seda alati nii tõsiselt ka mõtelnud? Või on see palve kujunenud pelgalt kristliku rituaali osaks, millesse me eriti ei süvene? Lihtsam oleks muidugi oma kristlust sõnades väljendada, rääkides sellest, mida Jumal meilt soovib ja ootab ja kuidas üks õige kristlane elama peaks. Jumal aga ootab meilt pigem usu väljendamist tegudes. Halastava Samaaria mehe loos kutsub Jeesus üles just tegusid tegema (Lk 10)!

Usun, et meil igaühel on avastada veel palju, mida Jumal meilt ootab – suhtes Temaga, suhtes kogudusega ja suhetes kaasinimestega.

Oleme nimetanud 2015. aasta Eesti Metodisti Kirikus Jumala tahte otsimise ja täitmise aastaks. Usun, et meil igaühel on avastada veel palju, mida Jumal meilt ootab suhtes Temaga, suhtes kogudusega ja suhetes kaasinimestega. Issand on pannud minu südamele teha Tema tahtega kooskõlas olevaid väikeseid asju ustavalt, hoolega ning järjepidevalt. Jeesus küsib (Lk 6:46): "Aga miks te mind hüüate: Issand, Issand! ega tee, mida ma ütlen?" Jumala tahet tuleb tunda, tuleb tahta täita ja siis tegelikult teha, st praktikas sooritada. Esimesest kahest sammust ei piisa, peame igapäevases kooskäimises Jumalaga jõudma kolmanda sammu igapäevase realiseerimiseni. Tänavune moto kutsub meid tegudele!

John Wesley aegsed klassid ja väikegrupid juhtisid inimesi kasvama usus ja heade tegude tegemises. EMK 2014. ja 2015. aasta kalendris on trükitud küsimused, mida algsed metodistid väikegruppides esitasid. Hoian neid silma ees, et võiksin olla usus tegusam kui kunagi varem. Kui Jumal lubab, soovime aasta teises pooles

üldkiriklikus plaanis pühenduda põhjalikumalt sellele, kuidas valmistada kogudust ette grupitöösse panustama ja innukamalt usutegusid tegema. Alustada soovime grupijuhtide leidmise, innustamise ja väljaõppega. Augustikuu lõppu on kavandatud piirkondlikud visioonipäevad regioonides, et just seda temaatikat edasi arendada. Tartusse kutsume kokku Lääne-Virumaa, Järvamaa, Võrumaa, Tartumaa ja Põlvamaa, Pärnusse Läänemaa, Saaremaa ja Harjumaa ning Jõhvi Põhja-Eesti venekeelsete koguduste karjased ja grupitöö abilised.

Mainisin ülal, et maine elu on lühike. Ilmselt võis sama mõtelda ka Paulus, kirjutades usupojale Timoteosele (2Tm 2:2): "Ja mida sa minult oled kuulnud paljude tunnistajate kuuldes, see anna ustavate inimeste hoolde, kes edaspidi sobivad õpetama ka teisi." Jeesuse käsk oli kuulutada evangeeliumi ja teha jüngreid. Nõnda on meiegi esmane ülesanne saada jüngriks (tõeliseks Jeesuse järgijaks kõiges) ja teha järgijaiks ka teised. See ei ole soovitus, vaid käsk. See, milles meid on õpetatud, tuleb anda edasi ustavatele, kes on võimelised hiljem õpetama teisi.

Aidaku meid Jumal teha igapäevaselt Tema tahet! Aidaku meid Jumal õpetada kogudusi tegema Tema tahet! Aidaku meid Jumal leida ustavad grupijuhid, kes osavalt õpetavad teisigi tegema Tema tahet "seniks, kui me kõik jõuame ühisele usule ja Jumala Poja tunnetusele ning täieks meheks saame Kristuse täiuse täisea mõõtu mööda"! (Ef 4:13, 1968. aasta tõlge).

Rahutervitusega

VAIKNE NÄDAL
Johannese evangeeliumi järgi

ANDRES KAPP

Kuidas hoomata vaikse nädala sügavust kulgemisel Issanda Jeesuse Kristuse rõõmurohke ülestõusmise kulminatsioonini? Kindlasti aitab meid süvenemine kunagisi sündmusi kirjeldavatesse evangeeliumi kirjakohtadesse! EMK kalendri piiblilugemise lektsionaarium jälgib püha nädala kulgemist Johannese evangeeliumi järgi. Usun, et pühakirja lugemine puudutab meid igaüht just kõige vajalikumal moel.

Suure nädala esmaspäev

Palmipuudepühaga, mida nimetatakse ka kannatuspühapäevaks, astume kirikuaasta suurde nädalasse. Seda nädalat kutsutakse ka pühaks või vaikseks, viidates, et käes on aeg, mil süveneda olulistesse ja igavikulistesse sündmustesse ja küsimustesse. Kuue päeva pärast saab läbi tuhkapäevaga alanud suur paast ning astume ristikiriku rõõmurohkeimatesse pühadesse – tähistame Issanda Jeesuse Kristuse ülestõusmist.

Apostel Johannes kirjeldab evangeeliumis (loe 12:1–8), kuidas tol ammusel, tõelise ülestõusmise päeva eelsel nädalal käis Jeesus esmaspäevast neljapäevani iga päev templis ja kõneles rahvale, õhtuti ja öösiti viibis aga Betaanias. Vaikse nädala esmaspäevale määratud kirjakohas räägib Jeesus oma lähenevast vabatahtlikust kannatusest ning viitab oma peatsele surmale ja matmisele.

PALVE. Armas Taevane Isa. Me täname sind sinu helduse ja halastuse eest. Me täname sind, et sa ei jäta meid üksinda isegi kõige suuremate hädade keerises. Me palume, et oleksid meie abiliseks ka meie igaühe isiklikes kannatustes ka tänasel päeval. Seda kõike palume me sinu armsa poja Jeesuse Kristuse meie Issanda läbi. Aamen!

Suure nädala teisipäev

Apostel Johannes kirjeldab ka **(loe 12:20–32)**, kuidas Jeesus kõneles rahvaga, kes oli paasapühadeks Jeruusalemma kogunenud. Jeesus rääkis rahvalegi oma lähenevast kannatusest, aga ka kirgastumisest. Jeesus kui tõeline Jumal ja kui tõeline inimene ei peljanud näidata oma hirmu ning kartust selle ees, mis tulemas. Rahvale aga jäi Jeesuse sõnum arusaamatuks.

Eks meiegi mõtteis tõstatab kannatuse müsteerium sageli küsimusi. Apostel Paulus kirjutab (1Kr 1:18): "Jah, sõna ristist on narrus neile, kes hukkuvad, aga meile, kes päästetakse, on see Jumala vägi ..."

PALVE. Armas Jumal, me täname sind, et suudame taibata sinu Poja lunastuse müsteeriumi. Anna meile jõudu uskuda Tema valgusesse, et saaksime kinnitada: meile on sõna ristist sinu väe avaldus. Aita meid selles meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi. Aamen!

Fotod: reprod

Suure nädala kolmapäev

Suure nädala kolmapäeval võiks keskenduda valikutele, sest neist sõltub suuresti meie käekäik.

Jeesusel oli 12 õpilast, kes järgisid teda nii heas kui halvas. Nii 12 jüngrit kui meie kõik oleme loodud vaba tahtega olendeiks. Me oleme oma valikutes suures osas vabad, ent vaatamata sellele tunneme teinekord teatavat tõmmet halva poole. Seda negatiivset tungi saab defineerida kui kalduvust patule. Oma valikutega juhimegi oma kulgu kas hea või halva suunas.

Evangelist Johannes kirjutab jüngrist (loe 13:21–30), kes on otsustanud reeta õpetaja. Jeruusalemma templi ülempreestrid, kes olid nõuks võtnud Jeesuse kinni võtta ja hukata, leidsid Juudases ootamatult endale abilise.

Sellest kirjakohast võib jääda mulje, nagu oleks Jeesus valinud, kellest saab reetur. Ta ulatas leivatüki Juudasele ja Johannes kommenteerib: "Saatan läks temasse ..." Tegelikult oli Juudas teinud oma valiku hoopis varem, olles rahulolematu juba raha raiskamisega hinnalise salvi peale. Ta juba kogus "hõbeseekleid".

Apostel Paulus kirjutab (Hb 12:1): "Seepärast ka meie ... pangem maha kõik koormav ja patt, mis hõlpsasti takerdab meid, ja jookskem püsivusega meile määratud võidujooksu! Vaadakem üles Jeesusele, usu alustajale ja täidesaatjale, kes häbist hoolimata kannatas risti temale seatud rõõmu asemel ja on nüüd istunud Jumala trooni paremale käele."

PALVE. Armas Jumal, me täname sind, et sa tahad anda meile jõudu ka raskustes ja kiusatustes. Me palume, et oleksid ikka meie lähedal ja aitaksid meil teha oma elurännakul õigeid valikuid, et suudaksime püsivusega joosta meile määratud elu võidujooksu. Aamen!

Suur neljapäev

Suurest neljapäevast algab pühalik kolmepäevane tsükkel, mida kutsutakse *triduum sacrum*'iks. Neil päevadel võiks eriliselt mõelda Jeesuse kannatusele, surmale ja ülestõusmisele. Kristus on ohverdanud end kui Vana Testamendi paasatall, et päästa oma rahvas hukatusest.

Varakirikus ehk algkoguduses peeti just suurel neljapäeval armulauda, millele eelnes müstagoogiline katehees ehk armuandide õpetamine. Jeesus kingib end jätkuvalt nii oma sõpradele ja jüngritele kui tervele Kirikule oma ihu ja vere sakramendis.

Mitmetes kirikutes on suure neljapäeva jumalateenistusega liidetud ka jalgade pesemise talitus, millega tuletatakse meelde, kuidas Jeesus pesi jüngrite jalgu. Selle sümboolse teoga julgustas ta meid pühenduma teiste teenimisele **(loe Jh 13:1–17)**.

PALVE. Armas Issand, me täname sind selle äraarvamatult suure ohvri eest. Me palume sind, et annaksid meile jõudu olla oma ümbruskonnas mitte üksnes headuse tarbijad, vaid eeskätt headuse tootjad. Aita meid teenida lähedasi ja sõpru peres ja kodus, tööl ja vabal ajal. Aita meil teenida kogu ühiskonda. Seda me palume meie Issanda Jeesuse Kristuse nimel. Aamen!

Suur reede

Suur reede on ainulaadne püha, mil varakirikliku traditsiooni järgi jumalateenistusel armulauda ei pühitseta. Sel päeval ei helistata kirikukelli, vanasti ei tehtud ka tööd. Kirikus ei peeta sel päeval laulatusi ega toimetata muid pidulikke talitusi.

Liturgiline päev algab teatavasti päikeseloojanguga, seetõttu puudutab suure reede lektsionaariumi kirjakoht **Johannese evangeeliumis** reedeöiseid sündmusi **(loe 18:1– 14)**.

Maavalitseja Pilaatuse ette viidi Jeesus juba suure reede varahommikul. Jeesust peksti ja mõnitati, mille järel algas vaevarikas ristitee Kolgata poole. Jeesus koos kahe kurjategijaga löödi risti. Mõne aja pärast laskus pimedus üle maa, maa värises ja templivaip kärises lõhki. Lõpuks ütles Jeesus ristil: "Isa, sinu kätte ma annan oma vaimu!" ja viimaks: "See on lõpetatud!"

PALVE. Armas Issand. Me täname sind selle suure ohvri eest, mille sa tõid kogu inimkonna pärast. Me täname sind, et sinu surm kingib meile igavese elu. Me palume sind, et sa kostaksid oma Isa ees ka meie eest, kui meie surmatund on saabunud. Anna meile jõudu käia väärikalt siin maises elus, et me kord päriksime elukrooni. Aamen!

Suure reede päikeseloojangul algavad tänavu ka juudiusuliste paasapühad, mis kestavad 11. aprillini.

Vaikne laupäev

Vaikne laupäev on ootuse päev. Mu vanaema, kes on juba aastakümneid igavikus, ütles kord minule kui väikesele poisikesele vaiksel laupäeval: "Andres, kas sa tead, et täna on selline päev, mil Jeesus oli maetud hauda. Täna, leinapäeval, leinab ka meie kodumaa loodus nii, et isegi rohi ei kasva." Nii arvati vanasti vaiksest laupäevast.

Vaiksel laupäeval, mis oli Kristuse surmale järgnenud hingamispäev, jumalateenistusi ei peeta. Usklikud inimesed on palves ja mõtetes Kristuse haua juures. Varajases kirikus toimetati vaiksel laupäeval tunnipalvusi, korrates ikka ja jälle: "Kristus on meie eest saanud kuulekaks kuni surmani, pealegi kuni ristisurmani."

Kuidas Jeesus kaljuhauda pandi, saame lugeda Johannese evangeeliumist (19:38–42). Apostel Paulus kirjutab (Fl 5–8): "Mõtelge iseenestes sedasama, mida Kristuses Jeesuses: kes, olles Jumala kuju, ei arvanud osaks olla Jumalaga võrdne, vaid loobus iseenese olust, võttes orja kuju, saades inimese sarnaseks; ja ta leiti välimuselt inimesena. Ta alandas iseennast, saades kuulekaks surmani, pealegi ristisurmani. Seepärast on Jumal tõstnud ta kõrgemaks kõrgest ja annetanud talle selle nime, mis on üle iga nime, et Jeesuse nimes nõtkuks iga põlv nii taevas kui maa peal kui maa all, ja et iga keel tunnistaks: Jeesus Kristus on Issand – Jumala Isa kirkuseks."

PALVETADA sobib vaiksel laupäeval Jeesuse õpetatud sõnadega, mis kirjas Matteuse evangeeliumis (6:9–13): Meie Isa ...

Ülestõusmispühad

"Kristus on ülestõusnud! Ta on tõesti ülestõusnud!" Aamen. Halleluuja!

Ülestõusmispühad on kirikuaasta keskpunkt, pühade püha ehk *festum festorum*. Ülestõusmispühal süüdatakse kirikus Jeesuse ülestõusmise sümbolina ka paasaküünal. Ülestõusmispühi peame alati esimesel täiskuu loomise järgsel pühapäeval pärast kevadist pööripäeva.

Kuidas naised leiavad tühja haua, sellestki ei ole apostel Johannes kirjutamata jätnud (loe 20: 1–18). Mulle isiklikult peitub ülestõusmispühade olulisim sõnum asjaolus, et Kristuse haud on tühi. Noore mehena tunnetasin ülestõusmise reaalsuse müstilist kogemust ülestõusmispühade öisel liturgial ühes õigeusu kirikus, kui kostusid sõnad: "Kristus on ülestõusnud." – "Ta on tõesti ülestõusnud!"

On suur ususaladus ja müsteerium, et kõikvõimas Kolmainus Jumal, universumi Looja, pidas vajalikuks saada tõeliseks inimeseks ja elada rohkem kui kolmkümmend aastat kusagil Linnutee galaktika kolkas, planeedil nimega Maa. See paneb mõtlema. See on üks äraütlemata keeruline fakt. Selleks peab olema väga mõjuv põhjus.

PALVE (psalm 118:14–24): Issand on mu tugevus ja mu kiituslaul, ja tema oli mulle päästjaks. Hõiske- ja päästehääl kostab õigete telkidest: "Issanda parem käsi teeb vägevaid tegusid! Issanda parem käsi on tõusnud kõrgele, Issanda parem käsi teeb vägevaid tegusid!" Ei ma sure, vaid jään elama, ja jutustan Issanda tegusid. Issand karistas mind rängasti, aga ta ei andnud mind surmale. Avage mulle õiguse väravad! Ma lähen neist sisse ja tänan Issandat. See on Issanda värav. Õiged lähevad sealt sisse. Ma tänan sind, et sa mulle vastasid ning tulid mulle päästjaks! Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid, on saanud nurgakiviks. Issanda käest on see tulnud, see on imeasi meie silmis. See on päev, mille Issand on teinud: ilutsegem ja rõõmutsegem temast! Aamen!

Mõtiskluste aluseks on Klassika- ja Vikerraadios 2013. aasta vaiksel nädalal (25.–31. märtsini) peetud hommikupalvused.

Järgmine koguduse arengu kool koguneb 24.–27. septembrini Tallinnas.

Olav Pärnamets võttis vastu EKN-i oikumeenilise aastapreemia

Eesti Kirikute Nõukogu andis 2014. aasta oikumeenilised preemiad üle korralisel töökoosolekul 18. detsembril Pirita kloostris. Oikumeenilise aastapreemia pälvisid Ilmo Au ja Olav Pärnamets.

ENK-i kodulehel põhjendatakse EMK kauaaegse superintendendi tunnustamist järgmiselt: "Olav Pärnamets on oma isiku ja vaimuliku tegevusega kehastanud Kiriku kui Kristuse Ihu ühtsust selle mitmekesisuses ning edendanud seeläbi Eesti ühiskonna arengut oikumeenilisel kirikumaastikul." Olav Pärnametsale kui ühele EKN-i asutajaliikmele anti seoses Eesti Kirikute Nõukogu 25. aastapäevaga üle ka tänukiri. Samasuguse tänukirja pälvisid veel Aarne Kriisk ja Ülo Meriloo, kes nagu Olav Pärnametski on kirikutevahelises oikumeenilises töös aktiivsed olnud kogu selle veerandsajandi.

Eesti Kirikute Nõukogu 18. detsembril 2014.

Fotod: Taavi Hollman

Samuti tunnustati tänukirjaga sihtasutust Perekonna ja Traditsiooni Kaitseks kodanikualgatuse "Üks meie seast" läbiviimise eest.

KT/EKN

Kiriku-valitsus õnnitleb!

17. mai: Juri Tšerenkov 65
18. mai: Dmitri Semjonov 40
6. juuni: Andrei Spiridenko 45
7. juuni: Johannes Kakko 60
8. juuni: Mihhail Batšinski 35
26. juuni: Ele Paju 35

Metodistid ja alliansspalvenädal 2015

2015. aasta alliansspalvenädalat peeti 11.–18. jaanuarini. EEA eestseisus avaldas veebilehel eelnevalt lootust, et kõikjal, kus tegutseb vähemalt kaks kogudust, kogunetakse mõneks õhtuks ühisele palvele ja üksteise teenimisele.

Metodistidest jutlustasid palvenädala raames Tõnu Kuusemaa Pärnu Immaanueli koguduse palvelas, Urmas Rahuvarm EELK Haapsalu Jaani kirikus ja Haapsalu baptistikoguduses, Hans Lahi EELK Rakvere kirikus, Kaupo Kant Võru Hosianna koguduses, Taavi Hollman EEKBKL-i Oleviste kirikus ning Viktor Batšinski SPA Keila koguduses.

Metodisti kogudustest olid palvenädala üritustesse kaasatud Pärnu Agape (jutlustas Joosep Tammo, EEKBKL), Kuressaare (Herman Mäemets, EEKBKL), Keila (Marge Randlepp, EAKL), Tallinna (Rein Uuemõis, EEKBKL), Rakvere (Heiki Põldaru, Hüüdja Hääl), Haapsalu (Jüri Ilves, EAÕK) ja Võru Elupuu kogudus (Andres Mäevere, EELK), aga ka näiteks Kohtla-Järve, Tartu Püha Luuka ja Jõhvi kogudus.

KT

Uskumatu on teoks saanud

Hugo Lepnurme Orelifond sai alguse 1999. aastal EMK Tallinna koguduse juures. Unistati suurelt ja tehti esimesed annetused kiriku tulevase oreli heaks. Nüüd on fond oma eesmärgi saavutanud ja sihtasutus lõpetab tegevuse.

Orelifondi nurgakiviks sai professor Hugo Lepnurme elutöö preemia, mille tema tütred panid seemneks, et kirik ja kogudus saaks väga hea akustikaga kirikusaali jumaliku pilli ja kõlavärve juurde. Aastaid koguti raha annetuste näol ja orelikohvikute sissetulekutest. 2007. aasta aprillis loodi oreli ehitamiseks sihtasutus, mis hakkas juba koordineeritult ja sihipäraselt oreli jaoks raha koguma.

Möödus seitse põnevat ja teguderohket aastat ning tänasel päeval saame öelda, et see, mis tundus 16 aastat tagasi Hugo Lepnurme tütardele ja koguduseliikmetele üksnes unistusena, on teoks saanud. Sihtasutus Hugo Lepnurme nimeline Orelifond on täitnud oma põhikirjalised eesmärgid. Seepärast kutsuti 22. jaanuaril kokku EMK Tallinna koguduse erakorraline konverents, kus otsustati sihtasutuse tegevus lõpetada. Vastavalt põhikirjale antakse kogu orelifondi vara ehk siis orel üle omanikule – EMK Tallinna kogudusele.

Koguduse konverentsil meenutati tehtut ja tänati nii sihtasutuse juhatust eesotsas esimehe Arthur Raichmanniga kui ka nõukogu eesotsas Mart Laariga, samuti ei hoitud kokku kiidusõnu, mis suunatud Belgia orelimeistrile Guido Schumacherile ning Rootsi orelikonsultandile Göran Grahnile. Tänu jagus ka kõigile vabatahtlikele annetajaile ja suurtoetajatele, aga kõige suurem tänu kuulub Jumalale, kes kogu seda protsessi on imeliselt juhtinud. Tänaseks on Eesti orelimaastik saanud rikkamaks Hugo Lepnurme nimelise oreli võrra, et jäädvustada tuntud pedagoogi, helilooja ja organisti nime eesti kultuuriruumis.

Sihtasutus küll lõpetas töö, aga orelisõprade kogukond jätkab annetuste kogumist oreli heaks. Nõuab ju selline suur ja jumalik pill hoolt ja ülevaatust, mida toimetavad parimad asjatundjad. Ka on orelisõpradel plaanis oreli saamise loost valmis saada dokumentaalfilm, mis annaks nii pildis kui helis ülevaate tööst ja pühendumisest, mis oreli ehitamisega kaasas käis.

Kõik, kes juba on uue ja kõlava oreli helisid kontsertidel kuulamas käinud, ja ka kõik need, kes seda veel teha pole jõudnud, on teretulnud avastama jumalikku muusikat ja Eesti uusima oreli kõlavarjundeid.

ÜLLE KRUUSE-KINGO, TOOMAS PAJUSOO
Tallinna kogudus

ALFA: külguks ja eestpalved

Tallinna kogudus alustas Alfa-kursusega 12 aastat tagasi. Nende aastate jooksul on tekkinud juba mõningane kogemus ja päris suur toimkond, enamvähem 40 inimest. Selle ajaga on esile kerkinud ka mõned eluliselt tähtsad tingimused, ilma milleta Alfa kursus vähemalt meie koguduses ei toimiks.

Kõige sagedamini toob inimese kursusele isiklik kutse. Suure tõenäosusega jõuab usu ja ka kogudusega liitumiseni inimene, kellel kas juba on või tekivad kursuse jooksul isiklikud kontaktid. Need inimesed tavaliselt ka otsivad vastuseid oma praktilistele küsimustele usu kohta ja on avatud sellele, mida kursus pakub.

Foto: erakogu

Tallinna koguduse Alfa-toimkond algusaegadel.

Miks külguks? Sest kirikusse tundub justkui turvalisem siseneda külgukse kaudu. Inimestesse on ateistliku propaganda aastate jooksul sisendatud umbusaldust, isegi hirmu kiriku ja usklike suhtes. Kardetakse, et "kohe, kui kiriku uksest sisse astud, hakatakse sind pöörama" jne. Seetõttu tundubki turvalisem siseneda kirikusse mitte jumalateenistusele, vaid justkui (või sõna otseses mõttes) külguksest, et esialgu tutvuda "olukorra" ja inimestega. Meil Tallinnas on aga lausa nii, et mõnelegi on esimeseks tutvuseks kiriku ja usklikega saanud justkui topelt-külguks – heategevuspood, mille sissepääs asub tagaõues ja kuhu tullakse üldse mitte usuga seotud eesmärgil, vaid midagi ostma. Aastate jooksul on praktiliselt igale kursusele tulnud inimesi just sealtkaudu, poe juhataja Helvi Kruusmanni ja tema abiliste kutsel.

Miks vajame eestpalveid? Sest oleme veendunud, et Jumal otsib inimesi, kes Teda veel ei tunne. Teame ka, et on palju neid, kes otsivad vastuseid oma elu eksistentsiaalsetele küsimustele, kuid alles eestpalvete peale jõuavad (või satuvad) need inimesed Alfa-kursusele. Nii mõnigi kord oleme hakanud usus uut kursust ette valmistama, kuigi teada ei ole veel ühtki soovijat. Aga palvete peale hakkavad nad tulema ja seda erinevaid teid pidi – kas siis isikliku kutse, tänavareklaami või millegi muu kaudu. Ilma palveteta oleks Alfa-kursuse organiseerimine üksnes inimlik ponnistus. Jumal on see, kes kutsub inimese ja avab tema südame.

INNA VÄLJA, Tallinna kogudus

Pühakodade programm toetab Haapsalu kogudust

Programmi "Pühakodade säilitamine ja areng" eelarve on tänavu rohkem kui 722 000 eurot. Metodisti kogudustest saab selle raames toetust Haapsalu.

Muinsuskaitseameti peadirektori käskkirjaga eraldati EMK Haapsalu kogudusele 20 000 eurot kiriku vundamendi stabiliseerimiseks. Uudisest andis teada ka 13. veebruari Lääne Elu, kus tsiteeriti pastor Urmas Rahuvarmi, kelle sõnul eemaldati kirikule täismõõtmetes keldrit rajades pinnast vundamendist sügavamalt, mistõttu tuleb nüüd vundamenti kindlustada, et see varisema ei hakkaks.

KT/MUINSUSKAITSEAMET

Tallinna koguduse 93. aastapäev

Tallinna kogudus kogunes tänavu aastapäevateenistusele juba 1. märtsil, mõni päev enne õiget sünnipäeva 3. märtsil.

Pidulikku meeleolu aitasid luua koguduse laste- ja segakoor. Kadri Hundi laulu "Üksteist peab hoidma" laulsid lapsed ja segakoor kenasti kahasse. Aastapäeva jumalateenistusele oli saabunud ka Tallinna palvepartnerkoguduse – Tartu Püha Luuka koguduse vaimulik Priit Gregorios Tamm, kes ühtlasi jutlustas.

Pärast jumalateenistust kogunes rahvas kirikukohvikusse, et maiustada sünnipäevatordiga, mille oli meisterdanud Anneli Rahuvarm. Oli meeldejääv ja pidulik pühapäev.

Jumalateenistust kandis õhtul üle ka Pereraadio, mille veebilehel on see teenistus ka järelkuulatav (vt www.pereraadio.ee).

ANDRES KAPP
Tallinna kogudus

Fotod: Andres Kapp

Armulauaga jumalateenistusel jagas leiba ja karikat koos Tallinna koguduse pastorite Joel Aulise, Toomas Pajusoo ja Olav Pärnametsaga ka külaline palvepartnerkogudusest – Priit Gregorios Tamm.

Jutlustas sõpruskoguduse pastor Priit Gregorios Tamm.

Kirikukohvi keetsid ja suupisteid tegid 1. märtsil koguduse noored

Anneli Rahuvarmi küpsetatud sünnipäevatort maitses hästi.

Bahamal on palvepäeva peetud 65, Eestis 20 aastat

Maailma palvepäev on liikumine, mis ühendab ligi 180 riigi ja piirkonna naisi maailmas. 2015. aasta palvepäeva liturgilise teksti oli koostanud Bahama palvepäeva naiste komitee teemal "Jeesus ütles: "Kas te saate aru, mida ma olen teile teinud?"" (Jh 13:1–17)

Palvepäevaliikumine sai alguse 1870. aastal Ühendriikides. Eestis on maailma palvepäeva tähistatud alates 1995. aastast (vt World Day of Prayer www.worlddayofprayer.net).

Liikumise suursündmuseks on kujunenud oikumeenilise jumalateenistuse korraldamine iga aasta märtsi esimesel reedel kell 18.00 üle kogu maailma.

Tänavuse palvepäeva küsimuse "Kas te saate aru, mida ma olen teile teinud?" vastuseks võiks öelda – Jeesus räägib armastusest, armust, mis ületab kõik piirid. Kui suur ja sügav ning tingimusteta on Jumala arm meie kõigi jaoks, kutsudes meid teenima kaasinimesi tingimusteta armastuses.

Tallinna jumalateenistus peeti 6. märtsil Kalju baptistikirikus Kalamajas. Lugejaid oli seekord palju, metodisti kogudusest osalesid Pille Mägila, Anneli Tombak ja Eve Kallasse, ja see tegi südame rõõmsaks. Bahama muusikat ja pilte näidati ekraanile enne jumalateenistuse algust. Kaasa teenis, oikumeeniline naiskoor, mis pani oma mitmehäälse lauluga hingekeeled helisema. Sõnumit jagas Kalju koguduse pastor Erki Tamm. Bahama naised ei kartnud palveteemadega maailmale teadvustada ka oma probleeme, nagu vaesus, koduvägivald, migratsioon, lapseohtu emad, HIV ja aids, rinnavähk. Kui tuttav tuleb ette, ka väikesest Eestist ei lähe need mured mööda.

Issand Jeesus, aita meil meeles pidada, et me oleme kõik üheskoos sinu lapsed ja sinu poolt armastatud. Luba meil käia oma teed selle kõrge kutsumuse vääriliselt ja elada välja sinu armastuse rikkust.

Peale jumalateenistust jätkati teeosadusega kirikusaali tagaosas. Kui hea ja armas oli kohtuda paljude sõpradega, keda polnud näinud peaaegu aasta.

Pärnus peeti palvepäeva jumalateenistust Immaanueli baptistikoguduse palvelas, kus jutlustas Meeli Tankler ja laulis Pärnu oikumeeniline naiskoor. Palvepäeva peeti ka Tartus, Aseris ja Nõval.

PILLE MÄGILA, EMK NÜ esinaine

SUURE REEDE jumalateenistus

EMK Tallinna koguduses!

Vaata 3. aprillil ülekannet Eesti Televisioonis!

Jutlustab EMK superintendent TAAVI HOLLMAN!

Päevasõna on eestikeelsena ilmunud ligi 24 aastat

Väljaande ingliskeelse originaali The Upper Room idee sündis ühes USA metodisti koguduses 80 aastat tagasi ja on aluse pannud oikumeenilisele ja rahvusvahelisele kirjastustegevusele. Päevasõna on levitatud erinevates keeltes kokku üle miljardi eksemplari.

Väljaande toimetajaks Eestis on aastaid olnud Olav Pärnamets koos oma ustavate abilistega. Alates käesoleva aasta teisest numbrist täidab seda ülesannet Tarmo Lilleoja.

Oleme väga tänulikud Ühinenud Metodisti Kiriku kirjastusele The Upper Room Nashville'is USA-s, kes on meie väljaannet toetanud läbi kõigi nende aastate. Kuigi meie lugejaskonna kasv on olnud julgustav, on endiselt eesmärgiks väljaande isemajandavaks muutmine. Sellest tuleneb ka hiljutine kaanehinna muutus – uueks hinnaks on 1,5 eurot. Uudne on ka võimalus vormistada aastatellimus postiteenuse kaudu, mis annab lugejale nii rahalist kokkuhoidu (aastatellimus 7 eurot) kui toob Päevasõna mugavalt kodusesse postkasti.

Kõik, kes kristliku sõnumi levitamist Eestis oluliseks peavad, saavad Päevasõna ilmumisele kaasa aidata – olgu tellimuste, annetuste või eestpalvetega.

Piibel ütleb (5Ms 32:47): "Sest see ei ole tühine sõna, vaid see on teie elu ...!"

TARMO LILLEOJA
Päevasõna toimetaja

PÄEVASÕNA

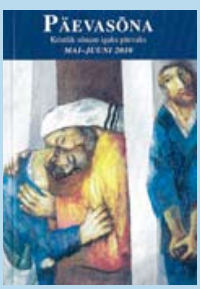

Aastatellimus 7 eurot, tellimisindeks 01706

Tellimuse saab vormistada kas lähimas postkontoris, kirjakandja vahendusel, Omniva (Eesti Post) veebilehel või toimetuse kaudu pangaülekandega tasudes.

Eesti Metodisti Kiriku arveldusarve: SEB EE641010052004731009, märksõna PÄEVASÕNA.

Tellimuse eest pangaülekandega makstes palume kindlasti saata oma aaress kas kirjalikult toimetuse aadressile (Päevasõna, Narva mnt 51, Tallinn 10152) või e-posti aadressile paevasona@metodistikirik.ee.

Fotod: Anneli Tombaku arhiiv

Anneli koolilastega kohvikus

Damota Etioopias

MERLE VOOLA, Etioopia, veebruar 2015

MTÜ Damota tegevus Etioopias algas viis aastat tagasi. Mõte või idee minna Eestist kaugele, teise kultuuri keskele midagi põnevat tegema, polnud ainult ühe inimese oma. Aeg oli küps ja soodne, et alustada millegagi, mis tundus vajalik paljudele.

Aafrika jätab valge inimese hinge tihti vastandlikud tunded. Ühelt poolt kurvad pildid vaesusest ja haigustest. Teiselt poolt näib elu Aafrikas siiras, rikkumata ja tõeline. Euroopa elutempost kurnatud inimese viib seesugune siirus tõesti täiesti teisele lainele. Tundub, et kõik, mis Euroopas tundub justkui väärtuslik, on Aafrikas ühtäkki täiesti tühine.

Etioopia riiklikud prioriteedid on viimasel kümnendil olnud peamiselt meditsiin ja tee-ehitus. Veel viis aastat tagasi polnud Wolaita Soddo elanikel regulaarset ühendust naaberlinnadega. 150 kilomeetri läbimiseks kulus vähemalt kuus tundi ja vihmaperioodil oli reisimine tihti üldse võimatu. Busside pingialused ja katused olid täis kanu ning reisijaid topiti bussi poole rohkem kui lubatud. Tänaseks on kõik juba teisiti. Ja see kiire areng motiveeris tegutsema ka meid.

Koolielu edendamine

Algus oli täis entusiasmi, plaan oli alustada koguni uus kool. Nii see kui ka mitmed teised eesmärgid ei ole tänaseni eri põhjustel täitunud, kuid oleme saanud panustada sealsete inimeste ellu muul viisil ja võimalik, et see just ongi olnud suurem plaan, mida oleme kutsutud Etioopiasse täitma.

Tavalises Etioopia riigikooli klassis õpib kuni sada last. Vihikutest ja pastakast võivad seejuures unistada üksnes paremal järjel perede lapsed. Kuigi teoreetiliselt on kooliharidus tasuta ja kooli võib minna iga laps, saavad reaalse hariduse omandamise võimaluse pere kaks-kolm järeltulijat (Etioopia peres on keskmiselt seitse last) ning sagedamini on need poisid. Kooliskäimist võib takistada ka pelgalt kirjutusvahendi, vihiku või jalanõude puudumine.

Erakoolid, kus õpilaste arv klassis on maksimaalselt nelikümmend, on jõukohased üksnes rikastele. Iga etiooplase unistuseks on õppimine just erakoolis, sest nende kõrgem tase annab hea eelduse jätkata haridusteed ka pärast põhikooli lõpetamist, mis omakorda võimaldab tulevikus ülal pidada kogu peret ja tihti isegi tervet suguvõsa.

Anneli tüdrukutega koolihoone ees.

MTÜ Damota algne tegevus Wolaita Soddo piirkonnas tähendas koostööd kohaliku erakooliga, kus vabatahtlikud käisid inglise keelt õpetamas ning kus Eesti (kaasaarvatud paljude metodistide) ja Norra toetajate abil võimaldati väga vaeste perede lastel kvaliteetset haridust omandada.

Tänaseks oleme külastanud ka ligi seitsmekümne niisuguse lapse kodu. Enamikul neist pole ei lauda-tooli ega voodit. Neil, kellel on magamisaluseks heinu täis topitud suhkrukott, on läinud hästi. Tihti on lausa arusaamatu, kuidas nende laste vihik sellises keskkonnas valgeks jääb ja kas nad ennast kunagi ka pesta saavad. Enamik õpilastest elab ühe vanema või hooldajaga. Hooldaja on keegi, kes on võtnud oma koju orvu, kes siis aitab kõigis majapidamistöödes. Tasu selle eest on söögikord (tavaliselt sai, tee, mango) ja magamisase. Seesugune elukorraldus on Etioopias laialt levinud ja seda eriti jõukamates peredes, kuhu lapsi on võetud kas suguvõsast või kirikust. Seejuures on need lapsed valmis tegema kõige raskemaid töid niisuguse tänulikkusega, et seda on pea võimatu kirjeldada.

Vastsündinutesse panustamine

Lisaks vähekindlustatud laste hariduse edendamisele püüab MTÜ Damota panustada ka vastsündinute suremuse vähendamisesse Wolaita Soddo piirkonnas.

Etioopias ollakse veendunud, et üksnes kodus sünnitanud ema ja laps saavad õnnistuse osaliseks. Riik teeb suuri jõupingutusi, et neid arusaamu muuta. Näiteks teavitades naisi vastsündinute ja sünnitajate kõrgest suremusest. Kuid on ka teised meetodid, mis naisi haiglasse sünnitama meelitavad: kliinikus pakutav kange kohv saatjale ning mütsike, seep ja lina vastsündinule.

Ühendus, mis haiglas sünnitades emal kujuneb, võib otsustada lapse ellujäämise. Paljud Etioopias levivad haigused on eriti ohtlikud just lastele, kelle puhul varajased sümptomid jäävad sageli märkamata. Samuti võib just väikelapsele saatuslikuks osutuda kõrge palavik, mis külmade ööde tõttu on kerge tekkima. Paljudele naistele on just sünnitamine esimene kontakt tervishoiuasutusega. Sellest saab alguse ema usaldus meditsiini vastu, mis omakorda kasvatab lapse ellujäämise tõenäosust. Haiglast antakse naistele kaasa ka pereplaneerimise alast infot.

Etioopias on loodud rohkelt organisatsioone, mis on enda kanda võtnud vastsündinutele mütsikeste kudumise, kuid ikkagi ei jagu mütsikesi igasse kliinikusse. Ka Damota otsustas sellesse tegevusse panustada. EMK Tallinna koguduse liikme Egle Holmanni eestvedamisel algatatud kudumiskampaania on osutunud niivõrd edukaks, et sajad ja sajad vabatahtlike kootud imelised mütsid rändavad iga nelja-viie kuu järel vabatahtlike kohvrites Etioopiasse, kus need kliinikutes koos mähkimislinade ja seepidega laiali jagatakse. Praeguseks on neid Eestist teele saadetud ja Etioopias välja jagatud 800 ringis.

Aastatel 2010–2015 on Damota nime all Wolaita Soddos käinud enam kui viiskümmend Eesti vabatahtlikku. Etioopia kultuuriruum rikastab igaüht sedavõrd, et paljud tulevad ikka ja jälle tagas.

TESHALE LUGU

Neljalapselises peres kolmanda lapsena sündinud Teshale on suurte ümarate ja soojade silmadega poiss. Möödunud kooliaasta oli talle kolmas. Samas koolis käib Damota haridustöö ja koolilaste toetamisprojekti raames ka tema paar aastat vanem õde.

Mõni aasta tagasi suri pereisa ja pere elatamine jäi ema õlgadele. Etioopia ühiskonnas nähakse naise rolli eelkõige koduses majapidamises, mistõttu on pereisa lahkumine suur kaotus. Pere väiksemad lapsed jäävad niisugusel juhul suurde vaesusesse. Rängalt on see sündmus mõjutanud ka seda perekonda, kellele on suureks abiks olnud vanim poeg, kes on riigikoolis põhihariduse omandamise kõrvalt ja selle järel otsinud erinevaid tööotsi. Ent möödunud talvel tabas ka pereema ootamatu ja tugev haigushoog.

Mina kohtasin Teshalet ja tema õde koolimaja hoovis. Nad palusid tõlgineiul mulle teada anda, et ma kindlasti veel sama päeva pärastlõunal nende kodu külastaksin. Lastel oli suur mure oma ema elu pärast, aga nende juurde sõita sain siiski alles järgmisel päeval.

Teshale perele kuulus kitsuke hurtsik, millel oli roomattidega ääristatud esine. Seal asus roigastest lett, millele oli asetatud puu- ja köögivilju – ema kauples jõudumööda nende ja vürtsidega. Elamiseks oli viieliikmelisel perel kaks muldpõrandaga akendeta ruumi. Tagumisse ruumi näis immitsevat valgust, ent see tuli soovimatust allikast ehk katuses olevaist aukudest. Ruumis oli roigastest lavats ja mõned täis topitud kuivainekottidest madratsilaadsed asemepehmendused. Seegi vilets elamine oli linnalt rendile võetud ning poeg muretses, kuidas nad küll suudavad rendi ära maksta.

Teshale pere oma maja ees.

Samas oli pere äärmiselt külalislahke. Saabumisel tõsteti kohvikann kohe sütele ja lapsed jooksid naabruses asuvast pagaritoodetega kauplevast majapidamisest õlipontšikuid tooma. Söögiosadus oli armas ja noormees väljendas ka siirast lootust, et Jumal neid kõigiti aitab ja tulevikuski hoiab.

Teshale kohta rääkis perekond, et isa surm mõjus tollal viiesele pisipoisile rängalt. Ta muutus kinniseks ja kurvameelseks. Rasked majandusolud mõjutasid ka toitumist. Esimesel kooliaastal puudus Teshalel igasugune huvi õppida. Võimalus valida Damota projekti kaudu kool ja süüa sooja koolieinet tõid muutuse. Vanemad õde-vend väljendasid tema nimel suurt tänulikkust. Nüüdseks pakub kooliskäimine poisile huvi, tema hinded on head ja suhted koolikaaslastega korras.

Projekt soovib seda peret jätkuvalt koostöös hoida ja neid koos Jumalaga aidata. Teshale koolimaksu on seni enda kanda võtnud EMK Tallinna koguduse vend Urmas Jäe, kes on lubanud teha seda ka tulevikus. Nüüd võivad Teshale silmad olla suured, soojad ja säravad. Talle on antud lootust ja võimalus luua omale ilus ja haritud tulevik.

Kohtumine Teshale ja kogu tema perega oli ilus ja soe, hoolimata nähtud haigusest, vaesusest, leinast ja viletsusest. Jumal pakub lootust kogu loodule!

Foto: Talinna kogudus

Tallinna pühapäevakooli laste pirukategu kohviku jaoks, mille tulu läks Etioopia laste aitamiseks.

2014. aasta talvel nähtu ja kogetu on kirja pannud Anneli Tombak

Handi põdrakasvatajate talvelaager. Foto: Andrus Kask

Ehitame Handimaale püstkodakiriku!

Eesti Evangeelse Alliansi misjonitoimkond võtab vastu annetusi püstkodakiriku ostmiseks misjonitöö arendamiseks hantide juures.

Projekti toetamiseks saate teha annetuse:
EESTI EVANGEELNE ALLIANSS
Swedbank
EE752200221031160921
Selgitus: Püstkoda-Kirik

Kirikuehitus hantide juures

EMK misjonipastor Andrus Kask töötas Handimaal peaaegu kogu jaanuarikuu, teenides handi kristlasi külades meie partnerkodukogudustes. Pastor Anatoli Marõtševi kaudu jõudis umbes samal ajal Eestisse ka info, et hantidel on plaan osta püstkoda, mida saaks kasutada evangeelsetel eesmärkidel.

Veebruaris osteti juba ära vajalik sõrestikumaterjal ning tehti ettemaks põdranahkade ostmiseks. 40 protsenti selleks vajalikust rahast annetasid eestlased, 40 protsenti rootslased ja 20 protsenti kohalikud kristlased. EMK misjonitoimkonna juht Mark Nelson rõhutab, et sel korral ei olnud projekti Rootsi-poolseks partneriks Rauli Lehtonen, vaid Rootsi Oikumeenia Kirik. Olles seni tegutsenud aktiivselt saamide juures, on neil kogemust ja huvi toetada põdrakasvataja-rahvaid. Misjonitoimkonnale tähendab see aga uut partnerlussuhet.

Püstkodakirikut saab kergesti saanidega transportida, et panna see üles tundras, kus põdrakasvatajad elavad, samuti traditsiooniliste festivalide pidamise paikades. Handid tulevad püstkotta palju paremini kui kodukoosolekutele, see on tähtis osa nende kultuurist.

Palvetagem, et Jumal õnnistaks püstkodakiriku projekti ning innustaks inimesi jätkuvalt annetama vajalike kulutuste katteks!

KT

Teadsin ju, et Jumal on olemas

Ei juhtu just üleliia sageli, kui toimetajale tullakse ütlema, et ühel või teisel teemal tuleks tingimata lugu kirjutada. Üks niisuguseid on nüüd lõpuks teoks saanud ja leidnud tee ajakirja kaante vahele. Räägib see Tallinna koguduse õest Valjast. Ajendi selleks andis tõsiasi, et Valentina Tšervona tähistas hiljaaegu oma 70. sünnipäeva, aga vihjeid, et nii tublist naisest peaks tingimata loo avaldama, on toimetaja kuulnud tõepoolest aastaid – Valja on oma südamliku hoiaku, ellusuhtumise ja töökultuuriga võitnud paljude Tallinna koguduse inimeste südame.

Valja elu loo on aidanud toimetajal kokku panna
EINI TŠERENKOVA ja INNA VÄLJA

Valentina Tšervona (neiupõlvenimega Samarina) sündis 4. veebruaril 1945. aastal Karjalas Petrozavodskis (Petroskois). Ta oli peres ainuke laps. Vanemad, isa Georg ja ema Liidia, olid usklikud ja käisid baptistikoguduses.

Valja meenutab oma lapsepõlve: "Ema jutustas mulle tihti, kui imeliselt oli Jumal juhtinud tema elu ja kandnud läbi paljudest eluraskustest. Nõukogude ajal, kui kristlasi eriliselt taga kiusati, saadeti mu vanaema, vanaisa ja ema välja Kaug-Põhja, hiljem õnnestus isal ja emal ümber asuda Karjalasse. Vaatamata tagakiusule, vara äravõtmisele ja korduvatele ümberkolimistele suutis ema alles hoida Uue Testamendi.

Aeg Kaug-Põhjas oli perele väga raske. Vanaisa oli hukkunud juba teel olles. Eakad eraldati tööjõulistest ja jäeti sisuliselt surema. Tööjõulised inimesed saadeti tegema üle jõu käivat tööd: metsa langetama, kaevandusi korrastama ja ehitama. Ema, kes käis iga päev tööl, sai õhtul tüki leiba, mille viis oma emale. Tema käest sai ta vastu kuivanud koorukesed, mida õnnistas ja kodus sõi. Järgmisel hommikul aga läks jälle metsa langetama või kaevandusse. Kui ema käest küsiti, kuidas ta suudab sellise leivapalukesega elada ja veel nii rasket tööd teha, vastanud ta, et sellest talle piisab, ta ei tunne nälga. Selle peale küsijad naernud ega uskunud teda, aga Jumal õnnistas ema selles raskes olukorras eriliselt. Siis tabas nii ema kui vanaema tüüfus. Vanaema suri, aga Jumal tõstis ema jälle jalgadele ja ta jäi elama.

Ema oli 40-aastane, kui kohtus mu isaga. Mõeldamatuna tundus niisugustes tingimustes oma pere luua, aga Jumala plaan oli teine ja ta viis mu vanemad neist rasketest oludest välja. Nad abiellusid Kaug-Põhjas ja varsti, juba Karjalas, sündisin sellesse kristlikku perekonda mina.

Meie kannatused polnud sellega lõppenud. Mu isa viidi ära (põhjus on siiani jäänud saladuseks) ja lätlannast ema koos minuga pöördus tagasi Lätti, kust oli koos oma vanematega välja saadetud. Me asusime elama ema venna juurde maale, kus kogunesid tihti kristlikud noored. Pühapäeviti käisime viie kilomeetri kaugusel asuvas kirikus.

Ühel pühapäeval kirikus olles teatati, et meie majas oli jälle läbiotsimine. Ülekuulamised ja vahistamised algasid uuesti. Jumal võttis selles raskes olukorras kuulda mu ema palveid ning varjas ja kaitses meid imelisel kombel.

Me muutsime elukohta ja asusime elama Kuldīgasse. Isa tuli tagasi koju ja me käisime baptistikoguduses jumalateenistustel. Isa võttis vastu ristimise. Koguduses oli palju noori, laulsime kooris, teenisime Issandat ja suletud uste taga pidas pastor pühapäevakooli. Mäletan, kuidas me istusime väga-väga vaikselt, et keegi meid ei kuuleks, ning püüdsime pastori huulilt iga üksikut sõna, mida ta Jeesusest rääkis. Keegi aga andis sellest võimudele ikkagi teada. Olin parajasti koolis, kui relvastatud mees mulle järele tuli ja mu ülekuulamisele viis. Klassijuhataja kõndis meile mööda koridori järele ja kordas kogu aeg: "Ära karda, ära karda!" Ma ei mõistnud sel hetkel, miks ta seda tegi, aga ülekuulamiselt vabanedes ja temaga kohtudes sain teada, et õpetaja on usklik. Nii kuulati ükshaaval üle kõik lapsed, kes käisid pühapäevakoolis. Mu klassikaaslased suhtusid minusse pärast seda südamlikult ja suure poolehoiuga.

Olin 17-aastane, kui kolisime perega Ventspilsi. Sealgi oli baptistikogudus, mida vanematega koos külastasin.

Edasi läks minu elu nii, nagu juhtus Iisraeli rahvaga: nad olid näinud palju Jumala imetegusid, aga ikkagi teenisid ebajumalaid. Olin 20-aastane, kui maailm mu ellu tungis ja ma andsin järele kõigile ahvatlustele, mis tal pakkuda oli, nägemata, et see tee on vale.

Abiellusin uskmatu mehega, sündis esimene poeg Oleg. Tahtsin viia poja kirikusse õnnistada, aga abikaasa oli kategooriliselt selle vastu. Ise käisin vahel kirikus, ent tagasi tulles jätkus elu ilma Jumalata.

Teadsin ju, et Jumal on olemas, et Ta tegi minu elus palju imetegusid, kuid kõigele vaatamata jätkasin teel hukatuse poole. Ema ei väsinud minu eest palvetamast. Kord näitas Jumal mulle unes, et ma saan uued, ilusad, valged riided ja et Tema sõlmib minuga uue seaduse lepingu.

Nähes oma ühise elu tupikusse jõudmist, läksime abikaasaga lahku. Peagi ta suri. Mina aga abiellusin mõne aja möödudes uuesti. Abikaasa oli sõjaväelane, oma väljakujunenud elustiili ja kommetega. Meile sündis varsti poeg Artur. Ma lootsin väga, et see poeg tunneb isa hoolt ja armastust, sest vanem poeg oli sellest ilma jäänud, kuid kahjuks osutus teine abikaasa hullemaks eelmisest: ta ei tulnud vahepeal pikka aega üldse koju ega tundnud poja vastu huvi.

Nende raskuste kaudu tundsin, et Jumal hakkab tasakesi minu südame juures tööd tegema ja mind endale lähemale tooma. Lapsed ei tahtnud sõna kuulata – probleemid algasid, sest ma polnud rääkinud neile Jumalast, nad ei tundnud Teda. Varsti suri mu isa, poolteist aastat hiljem ka ema. Olin justkui kõigi poolt maha jäetud. Jätkusid hädad lastega, muret hakkas tegema ka tervis ning tundus, et mingisugust väljapääsu pole. Aga Jumal lubab oma armastusega meie ellu selliseid kõrbeaegu, et hakkaksime Teda otsima.

Kolisime mehega Tallinna 1976. aastal, kui ta töö tõttu Eestisse suunati. Hakkasin Tallinnas otsima baptistikogudust, aga ei osanud seda leida, tuttavaid ja sõpru mul siin polnud. Ükskord lastega linnas jalutades leidsin Mere puiesteelt väikese kiriku, kuhu sisse astusime. Kui olime kuulanud, mida seal räägiti ja kuidas lauldi, mõtlesin: kõik on täpselt sama, nagu oli meie baptistikoguduses Lätis. Väljudes lugesin ukse kõrvalt "metodisti kogudus" ja mõtlesin, et see küll õige asi pole. Sellele vaatamata tulin veel mitu korda tagasi.

Mu noorem poeg oli siis 10–11-aastane, kui ta hakkas mulle pidevalt igasuguseid küsimusi esitama. Kuidas tekkisid maailm, lilled, puud ja kõik muu, mis meie ümber on? Küsis Piibli kohta. Mul oli kodus Piibel, mida vahel lugesin, aga see oli lätikeelne. Arturil oli soov minna õigeusu kirikusse ja süüdata seal küünal. Nägin, et teda hakkasid usuküsimused tõeliselt huvitama ja hakkasin talle ette lugema lätikeelset Piiblit, tõlkides seda, nagu oskasin.

Jumal nägi tema soovi rohkem teada saada ja viis mu kokku sõdurpoiss Viktoriga, kes tõi meile venekeelse Piibli ja imeilusate piltidega lastepiibli. Kogu õhtu rääkisime Jumalast ja lõpuks laskus Jumala rahu meie kodu ja südamete üle. Meid hakkasid külastama noored ja Viktor tõi meid metodisti kogudusse, kus olin juba mõned korrad viibinud.

Ülevoolav rõõm täitis minu ja mu laste südamed, kui me koos vend Georgiga põlvitasime ning kõigeväeliselt Jumalalt pattude andestust palusime. 2. aprillil 1990 võtsin vastu veega ristimise ja sõlmisime Jumalaga uue lepingu, lubades Teda teenida puhtast südamest."

Valentina on oma lubadust – teenida Jumalat – tõepoolest pidanud ja rohkemgi veel.

Valja hoiab juba poolteist aastakümmet meie Tallinna kirikuhoonet korras nagu oma kodu. Lisaks on ta omal algatusel võtnud enda peale hoolitsemise toataimede eest – ja neid on meie majas palju! Öeldakse, et taimed kasvavad hästi, kui neid armastatakse. Ja seda oleme siin näinud: ka need taimed, mis on majja jõudnud natuke väsinuna ja räsituna, on Valja hoole all muutunud lopsakaks ning paljud neist on rikkalikult õide puhkenud.

Valja tegeleb pidevalt oma lastelastega, keda tal on neli, aga tal jätkub jaksu õpetada lapsi ka Tallinna venekeelse koguduse pühapäevakoolis.

Koos poja Olegiga juhatab Valja pensionäride osadust "Kuldne iga". Seal räägitakse-kuulatakse tunnistusi, lauldakse nooruspõlve vaimulikke laule, jagatakse sõna ja palvetatakse. Alati on kaetud ka teelaud.

Isa kaudu ulatuvad Valja juured välja iisraeli rahvani. Ta on juba kaks korda Iisraelis käinud ja organiseerib parasjagu reisi, mis viiks Iisraeli terve grupi tema eakate osadusest.

Lätlannast ema kasvatas Valja üles lätikeelsena, hiljem õppis ta ära ka vene keele. Elu on ta toonud Eestisse ja praegu siin elades tunneb ta, et Eesti ja meie kirik on nüüd tema kodu ... et ta on õiges kohas.

Fotod: Koduteel

Valentinal jätkub energiat pühapäeviti veel ka köögis toimetada. Piltidele on ta jäänud koos Anneli Tombaku ja Tamara Pašutkinaga.

Malmö sõprade esimene külaskäik Tallinna

TOOMAS PAJUSOO

6.–8. veebruaril oli EMK Tallinna kogudusel eesõigus võõrustada oma sõpruskogudust Malmöst.

Fotod: Toomas Pajusoo, Koduteel

Helgi Kaaman tutvustamas rootsikeelset laulu. okku oli külalisi 11: Rootsi Oikumeenia Kiriku lõuna regiooni juht Charlotte Thaarup, pastor Bengt Cederblad, diakon Eva Kunda Neidek, Helgi ja Mait Kaaman, Ann-Sofie ja Karl Hemström, Karin Andréasson, Siv Perrson, Monika Johansson ja Heide Lemgård.

Oleme juba saanud meie külalistelt ka tagasisidet. Helgi Kaaman kirjutab: "Rootslastele jäi nii teist kui Tallinnast üle ootuste positiivne mulje, mida mul oli rõõm kuulda ja tahan ka teile edasi anda. Mitmed meie grupist olid üldse Eestis esimest korda ja ilmselt ei osanud nad oodata, et näevad nii moodsat linna ja veel nii ilusat vanalinna. Eks eelarvamused ole ju Nõukogude pärandi suhtes. Mitmed avaldasid soovi soojemal ajal veel kord tagasi tulla. … Kõigile jäi hea mulje, kui vahvasti me nii sõprusõhtul kui ka jumalateenistusel musitseerisime."

Charlotte Thaarupiga oleme tuttavad juba aastast 1985, kui viibisin ilmikdelegaadina koos tollase EMK superintendendi Olav Pärnametsaga Taanis Holstebros ÜMK Põhja-Euroopa keskkonverentsil. Toona oli Charlotte Horsensi metodisti koguduse pastor. Tema abikaasa Jørgen on praegu Taani Metodisti Kiriku superintendent ja ühtlasi Kopenhaageni Jeruusalemma koguduse pastor. Charlotte Thaarup andis pühapäevasel jumalateenistusel lühiülevaate Rootsi Oikumeenia Kirikust (ingl Uniting Church in Sweden), mis rajati 4. juunil 2011 baptistide, metodistide ja misjonikiriku ühinemisel. Tema elukohaks on Kopenhaagen ja ta elab piiskop Christian Alstedi kontori naabruses, ent tema peamine vastutusala on Rootsi Oikumeenia Kiriku lõuna regioon, kuhu kuulub ka Malmö kogudus. Kuna kirik asub jalgpallistaadioni kõrval, siis kutsub rahvas seda staadionikirikuks.

Teistest rootsi külalistest olid juba varem Tallinna ja meie kirikut külastanud Helgi ja Mait Kaaman ning diakon Eva Kunda Neidek, kes kõik on eesti juurtega. Nemad olidki meie partnerluse algatajad ja arutasid seda üheskoos oma koguduse juhatusega, enne kui kirjalikult meie poole pöördusid, et arendada edasisi sõprussuhteid Tallinna metodistidega. Selle soovi kinnituseks sain Malmö kogudusse isikliku küllakutse, mis teostus 11.–12. oktoobril 2014 ja millest kirjutasin eelmises ajakirjanumbris.

Nüüd oli suur rõõm kohtuda armsate sõpradega Tallinnas. Pärast seda, kui külalised olid end hotellis Center sisse seadnud, kinnitasime ühiselt keha ja tutvustasime neile vanalinna, mis avaldas külalistele suurepärast muljet. Õhtul võtsime nad juhatuse laiendatud koosseisuga vastu kiriku noorteruumis, kus oli kaetud rikkalik laud. Eivin Toodo, Jaan Kondi, Peeter Rahuvarmi ja Lea Kanguri musitseerimine meeldis kõigile. Laua ümber jätkus juttu kolmeks tunniks, mille jooksul tutvus-

Meeli Tankler pühapäevasel jumalateenistusel tõlkimas rootsi keeles jutlustanud pastor Bengt Cederbladi.

Malmö lauljad.

Musitseerivad Aivar Nurmik, Lea Kangur, Eivin Toodo ja Eva Kunda Neidek, keda toetasid ka Peeter Rahuvarm ja Jaan Kont.

tasime vastastikku kummagi koguduse tööd. Saime ühiselt laulda nii eesti kui ka rootsi keeles.

Laupäev kulus külalistel vaatamisväärsustega tutvumisele, külastati orelipooltunni kontserti nii toomkirikus kui ka Nigulistes. Pühapäeval sai teoks meie esimene koostööprojekt musitseerimise valdkonnas, sest muusikud olid valmis saatma rootslasi oma pillidega pühapäevasel jumalateenistusel. Selleks koguneti pühapäeval juba tund aega varem laulu harjutama. Eva Kunda Neidek harjutas koos instrumentaalansambliga, kellega liitusid veel Aivar Nurmik mandoliiniga ja solist Lea Kangur. Samuti kuulsime rootslaste laulu, mida saatis klaveril Eva Kunda Neidek. Lisaks Charlotte Thaarupi lühisõnumile tervitasid kogudust diakon Eva Kunda Neidek ja Helgi Kaaman. Jutluse pidas pastor Bengt Cederblad prohvet Jesaja raamatu põhjal (Js 52:7–9; 43:1–2), rääkides elamisest praeguses juurteta maailmas ja tuues paralleele Vanast Testamendist seoses Paabeli vangipõlvega. Jutlust tõlkis rootsi keelest EMK Teoloogilise Seminari rektor Meeli Tankler.

Pärast jumalateenistust kohtusid külalised koguduseliikmetega, kes olid kogunenud kirikukohvile alumisele korrusele. Külalisi kostitati Eini Tšerenkova keedetud supiga, mille järel maiustati kohvi või tee ja koguduseliikmete küpsetistega. Kogudusele jääb nende külaskäiku meenutama kingitus – Kopenhaageni Jeruusalemma kirikus asetseva Jeesuse originaalkuju järgi tehtud miniskulptuur. Ühine söömaaeg kogudusega oli nii meeldiv, et keegi ei soovinud lahkuda ja juttu jätkus kauaks ajaks.

Õhku jäi rippuma mõte muusikute vastastikustest külastustest. Ühist tegevust saame kumbki arutada oma koguduse juhtkonnaga nii Tallinnas kui Malmös ja seda on kergem teha, kui inimesed on omavahel kohtunud.

Palvetagem, et sõprussuhted Malmö ja Tallinna koguduse vahel kannaksid vilja ja oleksid õnnistusrikkad.

Tallinna kogudusele jääb malmölaste külaskäiku meenutama kingitus – Kopenhaageni Jeruusalemma kirikus asetseva Jeesuse originaalkuju järgi tehtud miniskulptuur.

Külalised pühapäevases kirikukohvikus.

Talvised toimetused Tartus

Talvisel ajal toimub lastel palju põnevat nii koolis kui kirikus. Ka Tartu laste tegemised olid sel talvel väga mitmekesised.

Nagu igal aastal olid lapsed abis kiriku pühadeks kaunistamisel. Pastor Priidu juhendamisel sai altari alla seatud armas sõim, mis rõõmustas silma kogu jõulupühade aja (vt pilti 1). Advendiajal aitasid lapsed jumalateenistustel kaasa lugemiste ja palvetamisega.

Detsembris korraldasime koos lastega traditsiooniliseks saanud heategevusliku advendilaada. Lapsed meisterdasid müügiks jõulukaarte ja küünlaid, mis osutusid väga populaarseks. Advendilaada õnnestumisse panustas terve kogudus – aktiivselt toodi asju müügiks, aga ka osteti.

Laada korraldamise eesmärk oli koguda raha kahele lapsele – meie Etioopia sõbrale Yiftule kooli õppemaksu ja lõunasöögi jaoks ning eesti lapsele Jaanikale, kelle ema sattus poolteist aastat tagasi teise juhi süül raskesse autoõnnetusse ning on selle tagajärjel endiselt raskes seisus. Olime väga rõõmsad, et kogusime nende tüdrukute heaks 404 eurot!

Jätkuvalt kogunevad Tartu kirikus ka poiste ja tüdrukute klubi. Klubides arutatakse olulisi asju, saab koos mängida, süüa teha, aga ka enda järelt koristada (vt pilti 2). Detsembris käisime klubidega Ahhaa keskuses, kus oli põnev katseid teha ning dinosauruste näitust uudistada (vt pilti 3).

JANA TAMM
Tartu Püha Luuka kogudus

1.

2.

3.

NÕUANDENURK

Kuidas lugeda Piiblit?

Raamat, mis peaks olema meie igapäevaseks kaaslaseks, tolmub paljudel siiski riiulil. Heal juhul pühitakse sellelt tolm pühapäeval ja võetakse kirikusse võetakse, et see siis taas nädalaks rahulikult puhkama jätta. Tegelikkuses on Piibel Jumala elav Sõna, mis on meile sama vajalik kui igapäevane toit. Iga kord, kui nälg näpistab ja vajame füüsiliselt toitu, võiksime võtta ka Piibli ja sealt midagi lugeda, sest kui meie füüsiline keha vananeb päev-päevalt, siis meie sisemine inimene peab uuenema.

Kuidas teha Piibli lugemisest igapäevane harjumus?

1. Kui sul on rohkem kui üks Piibel või selle osa, jäta need eri kohtadesse, kus päeval tavaliselt toimetad. Näiteks õppelauale, öökapile, suurde tuppa. Iga kord kui Piiblit märkad, võta ja loe kas või üks salm ja mõtiskle selle üle.
2. Võta vähemalt kord päevas aega, et lugeda Piiblit pikemalt.
3. Vali pikemaks piiblilugemiseks aeg ja koht, kus saad olla omaette ega pea pidevalt katkestama.
4. Enne lugemist palveta, et Jumal võiks sind Piibli lugemise kaudu õpetada ja juhatada.
5. Kui loed mõnda piiblilugu, kujutle end üheks tegelaseks. Proovi mõelda, mis tunded sind selles olukorras valdaksid, millised oleksid sinu valikud ja otsused. Kui tunned, et tead loo tegelastest liiga vähe, uuri, kas neist on Piiblis veel kusagil juttu. Peaasi, et käiksid oma kujutluses reaalselt kohal ära. ☺
6. Võta kasutusele oma piiblivihik. Kirjuta sinna küsimused, mis Piiblit lugedes tekivad, küsi vastuseid vanematelt, pühapäevakoolis või pastorilt.
7. Ära võta korraga lugemiseks väga pikka teksti. Võta üks sündmus või peatükk ja loe seda mitu korda, kuni leiad mõne uue mõtte, mida saaksid igapäevaellu rakendada.
8. Loe valju häälega, sest nii aktiveerid oma aju.
9. Kasuta piiblilugemise abistava materjalina "Päevasõna", "Vaimulikke loosungeid", "Piibel aastaga läbi" või muid materjale, mis aitavad pühakirjaga süstemaatiliselt tegeleda.
10. Joonista pilt või vooli midagi piibliloost, mida lugesid.
11. Tee sõpradega piibliloo põhjal teatrit või küpseta midagi ja pane toidule piibliloo järgi nimi.
12. Jutusta loetud kirjakohta kas pereliikmetele või tuttavatele ja jaga, mis mõtteid sa enda jaoks leidsid. Nii kinnistad loetut ja saad head sõnumit ka teistega jagada.
13. Kirjuta salmid, mis sulle olulised, paberile, ja kleebi seinale või selle tarbeks võetud vihikusse. Õpi need pähe. Nii saab Jumala Sõna sinus elavaks.

EGLE HOLLMAN
EMK pühapäevakooli toimkond

Lastetööst Tallinnas

Oleme Jumalale südamest tänulikud meie koguduse lastetöö eest. Iga laps koguduses on suur kingitus. Pühapäevakooliõpetajate rõõm ja eesõigus on lapsi suunata ja toetada Jumala ja Tema Sõna tundmises.

Tallinna pühapäevakoolilapsed on jaotatud kolme vanuserühma: eelkooliealiste rühm (3–6-aastased), 7–10-aastaste rühm ning 10–13-aastaste rühm. Kõige rohkem lapsi käib eelkooliealiste rühmas, kus osalejaid on ligi paarkümmend.

Sõbrapäeval kogunesid meie armsad pühapäevakooliõpetajad hommikukohvile, kus jagasid oma rõõme ja muresid ning seadsid ühiselt eesmärke. Oleme tänulikud ustavatele õpetajatele nende pühendumise ja armastuse eest. Hoidkem koguduse lapsi ja pühapäevakooliõpetajaid jätkuvalt oma palvetes!

EVELIN TOODO
Tallinna kogudus

Fotod: Evelin Toodo

Lapsesuu ☺

4-aastane Uku mängib lasteaias sõbraga.
Uku pöördub ühtäkki sõbra poole ja küsib: “Mis kirikus sina käid?”
Sõber mõtleb veidi ja vastab: “Angry Birds’i kirikus.”

Mis on Jumala sõjavarustus ja kuidas seda kanda?

Jumala sõjavarustus toob võidu igaühele, kes usub Jumalasse, kuna see on enamat kui kaitsev kate või rüü. Kirjast efeslastele (6:10–18) leiad selge õpetuse, kuidas end selle sõjavarustusega kaitsta. See tuleb selga panna!

ELE PAJU
Räpina kogudus

TÕEVÖÖ: Rooma sõduri vöö oli tähtis, kuna kaitses kindlalt relvi, mida ta vajas võitluses. Meie, seistes vastakuti saatanaga, peame olema kindlalt kaitstud TÕEGA, mille leiame ainult Jeesuses.

ÕIGUSE SOOMUSRÜÜ: Rooma sõdur kandis rüüd, mis kaitses olulisi elundeid, nagu süda, neerud, maks. Kui mõni neist viga sai, oli sõduri elu ohus. Püüdes võidelda saatanaga üksnes oma õigusega, ei võida me kunagi. Meil on vaja õigust, mis tuleb üksnes meie Päästja kaudu.

RAHUEVANGEELIUMI SANDAALID: Rooma sõdur vajas head varustust, mille oluline osa olid head ja tugevad sandaalid. Meilgi tuleb valmistuda võitluseks, milles meid aitab evangeelium ehk hea sõnum Jeesusest. Saame seda rääkida ka teistele, et neilgi oleks rahu Jumalaga.

USUKILP: kilp kaitses Rooma sõdurit noolte ja mõõgatorgete eest. Kurjad taevaalused vaimud pilluvad pidevalt nooli või pistavad meid oma mõõgaga. Parim viis nende tõrjumiseks on usukilp. Kui hoiame enda ees kilpi, võime olla kindlad, et usu kaudu Jeesusesse oleme kaitstud ja võidukad.

PÄÄSTEKIIVER: kiiver oli oluline osa Rooma sõduri varustusest. Kiiver kaitses pead, kus on nii mõtted kui mõistus. Meie pääste tuleb Jeesuselt ja kestab kuni päevani, kui kohtume Temaga taevas.

VAIMUMÕÕK: roomlaste mõõk oli lühike ja kerge, nii et seda oli lihtne kasutada. Lähivõitluses oli see surmarelv. Vaimumõõk on Jumala Sõna. Jumala Sõna on vägev relv, eriti kui kasutame seda Püha Vaimu väes ja juhtimisel.

Kui varustame end sellise vaimuliku varustusega, viib Jumal meid varju alla ja kaitseb ka tormi ajal: näiteks võitluses arvutisõltuvusega

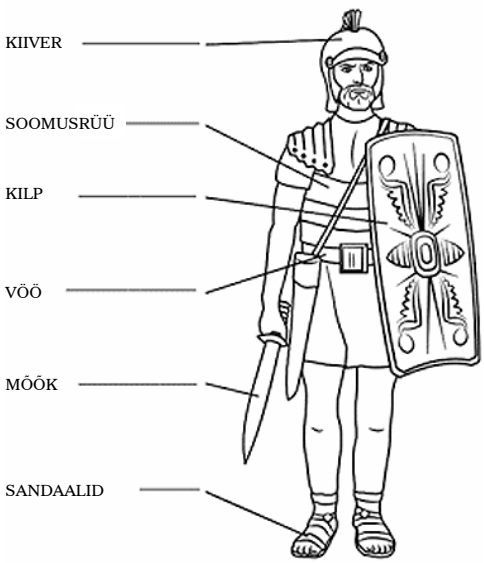

Rooma sõduri sõjavarustus

või tüli ja arusaamatuste ajal sõprade, vanemate või õpetajatega. Suureks võitluseks võib olla ka toimetulek iseendaga, kui tekib tunne, et ma ei meeldi endale, olen rumal, ma ei saa hakkama. Varjul Kristuses, saame arvestada Tema võiduga, Temas me mitte üksnes ei ole kaitstud, vaid ta täidab meid ka oma eluga. Kui paned selga tema sõjavarustuse, ümbritseb sind Tema elu ja Ta hoiab sind turvalisena. Jeesus on su kallis sõber ja sa kuulud Temale.

Nüüd pööra lehte! ▶

NUPUTAMIST

1. TÄIDA TABEL!

RAHU evangeeliumi sandaalid
Seljas ÕIGUSE soomusrüü
USUkilp
Vaimumõõk: JUMALA SÕNA
PÄÄSTEkiiver

JUMALA SÕJAVARUSTUS	TÕDE...	KIRJAKOHT PIIBLIST
Vöötatud TÕEGA		Jh 14:6
		Fl 3:8–9
	Seesmine rahu ja valmisolek	Rm 5:1; Jh 14:27, 16:33
		Hb 11:1; 1Pe 1:6–7
	Päästmine Kristuse kaudu täna ja igavesti	Ap 4:12; 1Jh 3:1–3
		1Pt 3:15; Ps 119:110–112

2. LAHENDA RISTSÕNA

KÕRVALE
2. Paindlik nahariba, mida kantakse ümber keha. 3. Vabastama patu karistusest.

ALLA
4. Raske müts, mis katab ja kaitseb pead. 5. Metallitükk, mida kantakse keha esimese poole kaitsmiseks. 6. Usaldus ja kindlustunne Jumalasse. 7. Metallist, puidust või nahast kaitse, mis kaitseb sõduri tähtsaid elundeid vigastuste eest. 8. Vaimumõõk, mis võidab saatana. 9. Teie .... olgu valmidus minna kuulutama rõõmusõnumit rahust.

VASTUS:
1. Mis on kirjas Pauluse kirjas efeslastele 6:10–20? .....

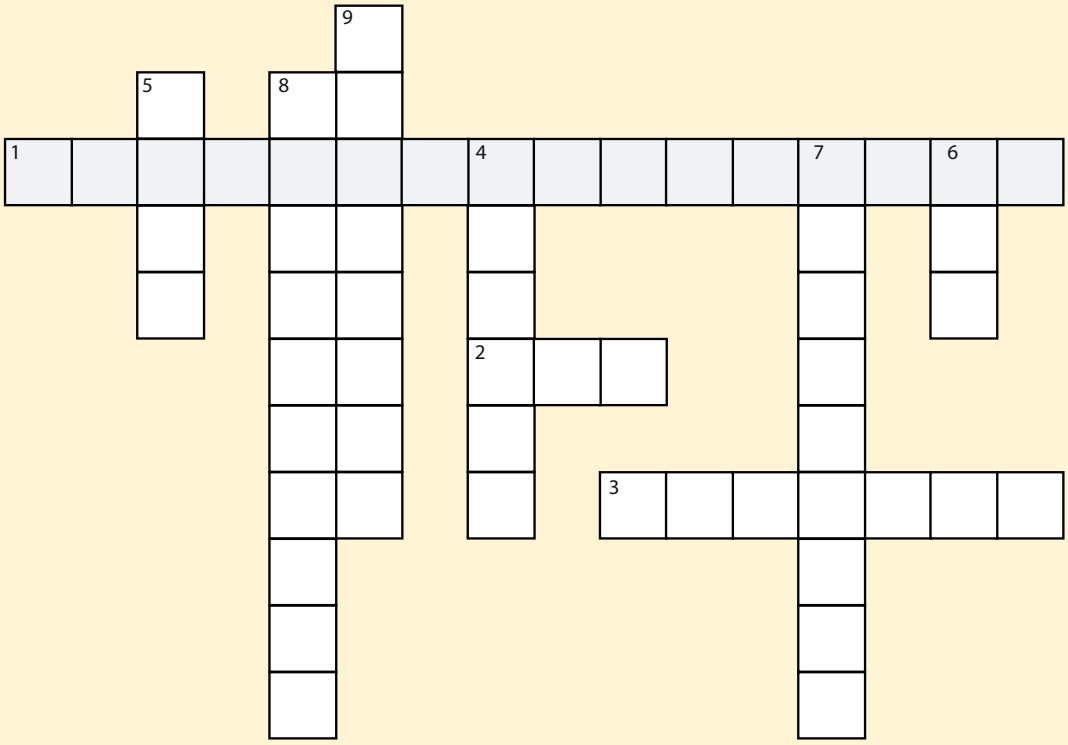

Nuputamislehe on koostanud Ele Paju.

NB!!!
Saada lahendus (koos oma kontaktandmetega) toimetusele: koduteel@metodistikirik.ee või Tallinn 10152, Narva mnt 51. Lahendajate vahel loosime välja lasteraamatu!